

Piatok 13. januára 2017

Piesne: ES č. 519, 475

Text: J 10, 30 – 42

„Odpovedali Mu Židia: Pre dobrý skutok Ťa nekameňujeme, ale pre rúhanie, že sa Ty, človek, robíš Bohom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Počas pamiatky posvätenia zneucteného chrámu sa Ježiš prechádzal v Šalamúnovom stĺporadí. Náhle ho obkolesili Židia a naliehali, aby im otvorene povedal, či je on Mesiáš. Ježiš vedel, že ak by prisvedčil a nazval sa židovským kráľom, postavil by sa tým proti vládnucim Rimanom. Ak by zaprel, nebola by to pravda, lebo Mesiášom naozaj bol. Odpovedal preto nepriamo. Odvolal sa na skutky, ktoré konal, lebo tie predpokladali božské poslanie a božskú silu. Povedal: *„Ja a Otec sme jedno...“* Židov potešila takáto odpoveď. Možno viac ako tá, ktorej sa vyhol. Bolo im jasné, že sa ňou stavia na roveň Bohu, inými slovami, že sa rúha. A zákon v takýchto prípadoch kázal trestať smrťou. Zohli sa preto po kamene, no hneď sa i narovnali. Ježiš im totiž medzitým dal otázku, ktorou ich upozornil, že sa prenáhľujú. Ak Písmo hovorí o Sudcoch – povedal –, ktorí vysluhujú v Božom mene spravodlivosť, že sú bohovia, prečo myslíte, že sa rúham, keď hovorím, že som Božím Synom? Ich chvíľkové rozpaky sa však rozplynuli, keď znovu zopakoval, čím začal: Dôkazom toho, že som v Otcovi a Otec je vo mne, sú moje skutky... A týmto skutkom je zaiste hodno veriť... Teda predsa sa rúha, povedali si Židia a natiahli ruky, aby sa Ho zmocnili. Ale im ušiel. V tomto prípade až za Jordán – do Perey. Skutky, ktoré konám v Otcovom mene, tie svedčia o mne. Proti pekným slovám sa dajú postaviť krajšie. Proti dobrým skutkom lepšie. Ale proti Božím je vždy zbytočné hovoriť. Pred takými sa je možné len skloniť a vyznať, že ten, kto ich koná, je v Bohu a Boh je v ňom... Kameňovanie, ktorým chceli Židia umlčať Krista, nie je len vecou minulosti. Stretávame sa s ním aj dnes, i keď v inej forme. Miesto kameňov vrháme na protivníka nenávistné pohľady alebo tvrdé, neláskavé slová. Účinok je však ten istý. Kto nenávidí brata – pripomína nám apoštol pod vplyvom Ducha Svätého –, je vrah. A ak je pravda, že za každým, koho obviňujeme, odsudzujeme a nenávidíme, stojí Kristus so svojím *„Nesúďte!“*, nie je možné, aby sme pri takýchto útokoch nezasiahli aj Jeho. Nie sme teda v takýchto prípadoch o nič lepší ako tí, ktorí Ho obkolesili v chrámovom stĺporadí. Amen.

Modlitba:

Pane, veľa rás sme už zaútočili na Teba, skrytého v našich bratoch. Odpusť nám túto nerozumnosť a pomôž nám raz a navždy vzdať sa tohto hriechu. Nechceme Ťa nikdy kameňovať vo svojich blížnych. Daj, aby sme v každom prenasledovanom hneď zbadali Teba, Božieho Syna a nášho Brata, a podľa toho sa k nemu aj správali. Amen.

Mgr. Stanislav Haluška, zborový farár v CZ ECAV Vyšný Žipov